

вата природа, дали има друго слънце, но този факт е живъ, той върви заедно съ мене. Че съмъ иждивилъ 100 години, какво отъ това, една тайна съмъ добилъ. Че съмъ иждивилъ единъ животъ, какво отъ това, едно богатство съмъ добилъ, придобилъ съмъ една опитностъ, която става плътъ отъ плътта ми, костъ отъ костта ми, духъ отъ духа ми. Туй знание живѣе съ моето съзнание. И тогава ние вѣрваме въ единъ Господъ, християнитѣ вѣрватъ въ другъ Господъ, мохамеданитѣ вѣрватъ въ свой Господъ, и азъ не зная въ сжщностъ въ кой Господъ вѣрватъ хората. Не че този Господъ е лошъ, всички Го виждатъ. Всѣка религия е добра, тя е на своето мѣсто, принесла е полза, но въпросътъ не е въ това, въпросътъ е за онѣзи напѣднали души, които сж израснали. Тѣ трѣбва да излѣзатъ. Нѣма какво да се спираме, да казваме на другитѣ: вие сте невѣжи. За мене не е въпросътъ да отричамъ нѣщата, за мене е въпросътъ, какво трѣбва да зная сега. При сегашнитѣ условия трѣбва да изпразнимъ шишенцата си, за да ги напълнимъ. Значи, дойде нѣкой при мене, ще му кажа: изпразни своето шишенце, че да ти туря друго знание. Азъ наричамъ идеално шишенце това, което никога не може да се напълни. Азъ наричамъ тия шишенца скачениитѣ сждове въ свѣта. Били ли сте вие въ такива малки шишенца въ такива малки сждове? Защо не могатъ да се напълнятъ тѣ? Това сж милиарди шишенца, които сж тѣй скачени, че всички се пълнятъ едноврѣменно.

Та всички ние сме скачени сждове въ свѣта. Слѣдователно, добродѣтелитѣ на хората, и злото и доброто, което иде въ свѣта, като се вложи въ